

Með marga hatta í fjölbreyttu og gefandi starfi

— Viðtal við Steinunni Birnu Aðalsteinsdóttur

Heilsugæslustöðin á Vopnafirði er í lágreistri byggingu við sjóinn í miðju þorpinu og í næsta nágrenni við hjúkrunarheimilið Sundabúð, kirkjuna og safnaðarheimilið. Starfsemi heilsugæslunnar hefur tekið miklum stakkaskiptum á undangengnum misserum sem eru í megindráttum afleiðingar af setningu laga um heilbrigðisþjónustu frá árinu 2007. Þar er kveðið á um að skipta landinu upp í sjö heilbrigðisumdæmi: höfuðborgarsvæðið, Vesturland, Vestfirði, Norðurland, Austurland, Suðurland og Suðurnes. Heilsugæslustöðin á Vopnafirði er nyrsta starfsstöð Heilbrigðisstofnunar Austurlands (HSA) — sem nær yfir sveitarfélögin Vopnafjarðarhrepp, Fljótshérað, Fljótshrepp, Borgarfjarðarhrepp, Seyðisfjarðarkaupstað, Fjarðabyggð, Breiðdalshrepp, Djúpavogshrepp og fyrrverandi Skeggjastaðahrepp.

Steinunn Birna Aðalsteinsdóttir,
hjúkrunarfræðingur og deildarstjóri
á Heilsugæslustöðinni á Vopnafirði.

Hlutverk HSA er, líkt og annarra heilbrigðisstofnana hérlendis, að veita almenna heilbrigðisþjónustu í heimabyggð og er markmið heilsugæslustöðvanna, sem eru á skilgreindum starfsstöðvum innan umdæmanna, að tryggja landsmönnum fullnægjandi heilsugæslu í heimabyggð og að vera fyrsti viðkomustaður skjólstaðinga. Hjúkrunarfræðingar á heilsugæslustöðvum annast mæðra- og ungbarnavernd, skólaheilsugæslu, heimahjúkrun, almenna heilsuvernd og móttöku sjúkra og slasaðra. Sömu leiðis er hægt að bóka viðtalstíma við hjúkrunarfræðinga stöðvanna. Afgreiðslutími heilsugæslunnar á Vopnafirði er mánudaga til fimmtudaga kl. 8:00–12:00 og kl. 13:00–15:00 og á föstudögum kl. 8:00–12:00. Þess utan er læknir stöðvarinnar á stöðugri vakt allan sólarhringinn.

Með þessar upplýsingar í farteskinu held ég til fundar við Steinunni Birnu Aðalsteinsdóttur, hjúkrunarfræðing og deildarstjóra á Heilsugæslustöðinni á Vopnafirði. Þorpið er ekki við þjóðveg 1 en ekið er inn á Vopnafjarðarheiði frá hringveginum rétt um miðja vegu milli Mývatns og Egilsstaða og þaðan eru ríflega 50 km til Vopnafjarðar. Flogið er til Vopnafjarðar frá Akureyri einu sinni á dag, alla virka daga. Þannig eru samgöngumál íbúum ofarlega í huga líkt og á fleiri þéttbýlisstöðum á landsbyggðinni. 1. janúar 2019 bjuggu 744 íbúar innan þjónustusvæðis heilsugæslunnar. Í þorpinu Vopnafirði er til dæmis matvöruverslunin Kaupún, pósthús, hárgreiðslustofa, lyfsala, banki, bensinstöð og vínbúð, auk þess sem þar er grunnskóli, leikskóli og tónlistarskóli, líkamsræktarstöð, félagsheimili, menningarmiðstöðin Kaupvangur, ungmennafélagið Einherji, sem er mjög virkt, og sundlaug er í Selárdal sem er mikið notuð bæði af heimafólki og vinsæll áfangastaður ferðamanna.

Það er allt með kyrrum kjörum á heilsugæslustöðinni þegar ég geng inn til fundar við Steinunni Birnu. Hún hefur verið í fastráðin í þessu starfi í ríflega fjögur ár eftir að hafa starfað á leikskólanum Brekkubæ á Vopnafirði í tæp tvö ár. Þar áður bjó hún ásamt fjölskyldu sinni, eiginmanni sínum Þórði Björnssyni og tveimur börnum, Aðalsteini Birni og Katrínu Líf, í Reykjavík í fimmtán ár. Hjónin eru bæði uppalin á Vopnafirði og það var því kærkomið þegar þau fengu tækifæri til að kaupa veiðihúsið Hvammssgerði við Selá þar sem þau reka nú ferðaþjónustu. Það var því ekki starf hjúkrunarfræðingsins sem dró hana aftur heim þó hún hafi að vísu verið í afleysingum á Sundabúð til að byrja með. En þar sem atvinnuöryggi við ferðaþjónustuna var ótryggt þáði hún starf á leikskólanum sem henni líkaði vel. Þar kynntist hún stórum hópi samfélagsins sem hún þekkti ekki eftir að hafa búið í borginni í áraðir eða eins og hún segir sjálf: „Þá kynntist ég bæði foreldrum og börnum og næ teng-

ingu aftur inn í samfélagið, og það var í rauninni mjög góður grunnur fyrir hjúkrunina og starfið mitt á heilsugæslunni síðar.“

Allt til alls

Við byrjum á að fá okkur kaffi og svo sýnir hún mér húsnæði stöðvarinnar. Gott kaffi er mikilvægt á öllum vinnustöðum, var eitt sinn sagt við mig, og það hefur greinilega verið tekið alvarlega á Vopnafirði því kaffið er gott og aðstaðan í eldhúsi starfsmanna er sömuleiðis með ágætum. Í miðri byggingunni er rúmgóð biðstofa og móttaka. Lyfsalan var áður í mót-tökurýminu á heilsugæslustöðinni en er nú í Kaupúni og rekin af Vopnafjarðarhreppi. Það er þó varalyfjalager á heilsugæslunni með bráðalyf svo að Baldur Friðriksson, yfirlæknir og eini læknirinn á staðnum, getur skrifað út nauðsynleg lyf fyrir skjólstæðinga á vöktum þar sem lyfsalan er aðeins opin á ákveðnum tímum. Á heilsugæslustöðinni eru nokkur herbergi, þar á meðal ágæt aðstaða fyrir tannlækni sem kemur reglulega á stöðina, hefðbundin tannlæknastofa ásamt lager og sótt-hreinsistöðu; „Við erum auðvitað bara með einn „autoklava“ þannig að þegar tannlæknirinn er búinn að vera hérna fara bara tanntæknarnir og tannlæknirinn þannig að ég tæmi og

tek allt úr „autoklavanum“, annars væri hann hér í gangi í tvær vikur!“ segir Steinunn hlæjandi. Við hlið tannlæknastofunnar er rúmgott herbergi þar sem skjólstæðingar stöðvarinnar þiggja til dæmis göngudeildarþjónustu út af lyfjagjöf og í sama herbergi er aðstaða fyrir fæðandi konur ef fæðingu ber óvænt að. Það eru þó mörg ár síðan konur fæddu börn sín á Vopnafirði. Í dag fara tilvonandi foreldrar um tveimur vikum fyrir áætlaða fæðingu frá Vopnafirði til að vera nálægt stærri fæðingardeildum með meiri þjónustu, til dæmis á Akureyri, Reykjavík eða Akranesi. Yfirleitt fer valið eftir búsetu ættingja sem tilvonandi foreldrum þykir iðulega gott að hafa nálægt.

„Það er í rauninni ótrúlega mikið umstang í kringum lyfjalagerinn okkar. Við erum með rafrænt birgðakerfi, Alfa, og ég þarf að taka á móti öllum vörum sem koma inn í kerfið, halda vel utan um fyrningarlistann, lyfin í ísskápnum, eiturskápnum, vökvana sem þarf að hafa eftirlit með og svo læknatöskuna og aðra tösku sem er í sjúkrabílnum.“

Allt lín fyrir heilbrigðisstofnanir

- Snúningsslök
- Undirlök
- Smekkir
- Rúmföt og lök
- Sængur og koddar
- Taupokar
- Sjúkrahúsfatnaður

EDDA
HEILDVERSLUN

Höfðabakki 9, 110 Reykjavík | Sími 561-9200 | eddaehf@eddaehf.is | www.eddaehf.is

Á stöðinni er rými með myndgreiningartæki, en Baldur læknir tekur myndir sem eru sendar á Sjúkrahúsið á Akureyri. Ég spyr Steinunni hvort það megi ekki segja að þetta sé vísir að fjarheilbrigðisþjónustu og tekur hún undir það. Skrifstofa Baldurs er við hlið aðalskiptistofunnar þar sem finna má ýmis tæki og hluti til hjúkrunar, lækninga og rannsókna, sem tilheyrir rými sem gegnir í raun svipuðu hlutverki og bráðamóttaka á spítala: „Við notum bæði þessa skiptistofu, en Baldur fyrst og fremst í tengslum við sína læknatíma. Þannig að ég reyni að bóka á hana þegar hann er með símatíma eða strax eftir hádegi svo að tímarnir okkar skarist ekki. Það er líka stundum hóað í mig og ég beðin um að taka hjartalínurit eða setja „holter“ á fólk. Svo er líka önnur skiptistofa hérna við hliðina og hún er í rauninni mæðraskoðunarherbergi, en hér starfar ljósmóðir í verk-töku sem annast mæðraskoðanir og ég nýti það sem skiptistofu líka. En aðstaðan er ekki eins góð, og þá þarf ég að hlaupa eftir umbúðum og fleiru af því að það er allt hérna á aðalskiptistofunni. Og ég þarf að gæta þess að það sé allt til af öllu!“ Sama á við um hjúkrunarlagerinn sem er sneisafullur af vörum, skipulega raðað í hillur. „Já, ég ber ábyrgð á hjúkrunarlagernum, að það sé alltaf allt til, og ég reyni að eiga allt sem þarf, sem er auðvitað svo ótrúlega mikið.“

„Ég er svona að fara úr einu í annað því að tíminn er líka svo mikilvægur, og sinna mjög ólíkum verkefnum yfir daginn. Já, og svo er ég líka deildarstjóri yfir sjálfri mér!“

Lyfjaherbergið og rannsóknarstofan eru saman í litlu rými: „Það er í rauninni ótrúlega mikið umstang í kringum lyfjalagerinn okkar. Við erum með rafrænt birgðakerfi, Alfa, og ég þarf að taka á móti öllum vörum sem koma inn í kerfið, halda vel utan um fyrningarlistann, lyfin í ísskápnum, eiturskápnum, vökvana sem þarf að hafa eftirlit með og svo læknatöskuna og aðra tösku sem er í sjúkrabílnum. Ég fer sem sagt í hverjum mánuði yfir allt saman: fyrningu, töskurnar báðar og panta og fylla á ef þarf. Við erum líka með bóluefni hérna, neyðarlyf og einnig geyma skjólstæðingar, sem eru á föstum lyfjagjöfum, lyfin sín hjá okkur. Og svo má ekki gleyma að við erum auðvitað með skráningu á öllu: hitastigi ísskápsins, atvikaskráningu ef það verður eitthvert frávik og svo er ég líka með þriflista sem er krafa frá lyfjaeftirlitinu. Það þarf að fara yfir allt, þrifa hillurnar, bekkina og skrá allt.“ Ég get ekki varist þeirri hugsun að kröfurnar um skráningu séu meðal annars tilkomnar til að gæta að öryggi og gæðum, en um leið er verið að setja enn meiri ábyrgð á herðar hjúkrunarfræðings — og það gæti komið niður á öryggi og gæðum ef ábyrgðin verður of mikil.

Skjólstæðingar stöðvarinnar koma að jafnaði í bókaðar blóðprufur á miðvikudögum og sér læknirinn yfirleitt um að taka þær en hjúkrunarfræðingur sinnir þeim líka, sérstaklega þegar margir koma í blóðprufu eða þegar afleysingalæknar

Heilsugæslustöðin á Vopnafirði er nyrsta starfsstöð Heilbrigðisstofnunar Austurlands — HSA — sem nær yfir sveitarfélögin Vopnafjarðarhrepp, Fljótsdalshérad, Fljótsdalshrepp, Borgarfjarðarhrepp, Seyðisfjarðarkaupstað, Fjarðabyggð, Breiðdalshrepp, Djúpavogshrepp og fyrrverandi Skeggjastadahrepp.

þurfa aðstoð. Hjúkrunarfræðingur sér svo um að ganga frá blóðprufunum, setja þær í skilvindu, pakka þeim og skrá. Sumar prufur fara í Blóðbankann, til Íslenskrar erfðagreiningar eða í veirufraeðirannsóknir. „Þetta getur alveg verið kaótískt ástand hérna stundum,“ segir Steinunn, „sérstaklega ef það eru margir í blóðprufu þar sem því fylgir ákveðin tímapressa. Stundum liggur við að ég loki hurðinni á þessari litlu rannsóknarstofu til þess að ná öllu!“ segir hún og hlær.

Við erum stofnunin hérna

Í ljósi aukinnar umræðu um viðbrögð á landsbyggðinni vegna slysa sem meðal annars má rekja til fjölgunar ferðamanna, þá spyr ég hvernig því sé háttað hjá þeim á Vopnafirði. Hún segir þau taka þátt í hópslysaæfingum sem eiga sér stað og hún þurfi að gæta þess að það sé alltaf allt til reiðu á stöðinni: „Ef það er slys, þá náttúrulega þarf maður að rífa allt með sér, allar slysa-töskurnar og allt sem til er.“ Baldur læknir er sá aðili sem er alltaf á bakvakt en Steinunn er í 70% starfshlutfalli og tekur engar bakvaktir. Einnig er móttöku- og læknaritari á Heilsugæslunni sem er mikilvægur hlekkur á litlum vinnustað og þarf að kljást við ófyrirséð verkefni enda fyrsti starfsmaðurinn

sem skjólstæðingar mæta þegar þeir koma á stöðina. En Baldur og Steinunn eru einu fastráðnu heilbrigðisstarfsmenn heilsugæslunnar. Eða eins og Baldur orðar það í stuttu samtali sem við eigum við hann á kaffistofunni: „Við erum bara hérna þrjú, má segja, erum bara stofnunin hérna. Ef fólk kemur með bráð veikindi inn á spítala þá eru 30 manns í kringum mann og allar bjargir og maður hefur allt upp á að hlaupa. En hér þurfum við bara að gera, hlaupa og gera.“ Og Steinunn bætir við: „Já, vinna úr því sem hægt er og gera okkar besta. Maður gerir ekkert annað.“ Baldur segir þau yfirleitt senda alla bráðveika skjólstæðinga á Sjúkrahúsið á Akureyri, en fólk með höfuð- og hryggáverka, hjartaáfall, heilablæðingu og aðra háorkuáverka senda þau á Landspítalann. Þau segja heilbrigðisþjónustu snúast bæði um öryggi og gæði í minni byggðarlögum og svo sé einnig um pólitískt byggðamál að ræða. Stofnanir heilbrigðisþjónustunnar eru líka vinnustaðir sem veita fjölda fólks atvinnu í byggðarlögum þar sem atvinna er jafnvel af skornum skammti. Það sé auk þess dýrmætt fyrir fólk sem hefur sótt sér fagmenntun að geta unnið við sitt fag á heimaslóðum. Baldur bendir á að það sé algörlega tvennt ólíkt að vera hjúkrunarfræðingur á heilsugæslu í dreifbýli eða í þéttbýlinu og er óhætt að segja að heimsókn mín á Heilsugæsluna á Vopnafirði sé að opna augu mín fyrir því svo um munar.

„Við þurfum alltaf að velta því fyrir okkur hvernig við getum haldið okkur sjálfum gangandi í þeim verkefnum sem við erum í. Ég er dugleg að minna mig á að ég reyni að gera mitt besta, maður þarf að gefa sér „kredit“ fyrir það; maður gerir ekki meira en maður getur. Þannig að ég forðast sjálfsgagnrýni, en það er mikilvægt að skoða af hverju ég fer í hana og brjóta til mergjar.“

Tíminn er mikilvægur

Eftir að við höfum gengið um stöðina setjumst við inn á skrifstofu Steinunnar sem hún deilir með annars vegar ljósmóðurinni sem hefur skrifstofuna eftir klukkan tvö á miðvikudögum og hins vegar með skjólstæðingum stöðvarinnar sem fá þjónustu sálfræðinga í gegnum Skype. Til að hún nái að komast yfir þau verkefni sem henni eru falin þarf hún að skipuleggja tíma sinn vel og segir hálfhlējandi að það komi sér vel að hún skuli vera mikil listakona þar sem vinnudagarnir gangi upp vegna þess að hún sé skipulögð og setji allt upp á lista. Hún vinnur klukkan átta til tvö mánudaga til fimmtudaga og klukkan átta til tólf á föstudögum. Á heilsugæslunni er skráð samkvæmt SÖGU-kerfinu, allir tímar eru skráðir þar og hreyfir til ef þarf. Hún bókar þar einnig tíma sem hún nýtir í skjálavinnslu, pantanir, tölvupóst og annað: „Ég er svona að fara úr einu í annað því að tíminn er líka svo mikilvægur, og sinna

mjög ólíkum verkefnum yfir daginn. Já, og svo er ég líka deildarstjóri yfir sjálfri mér!“ segir Steinunn og hlær. Skólaheilsugæslan er mikilvægur þáttur í starfi hennar, en heilsugæslan á Vopnafirði tekur þátt í Austurlandslíkaninu, eða ALL-teymisvinnu sem er þverfaglegt samstarf félagsþjónustu, heilsugæslu og skóla sem styður við nemendur og foreldra með snemmtækri íhlutun samhliða því að vera stuðningur við starfsfólk skóla: „Mér hefur fundist skólaheilsugæslan tengjast svo mikið inn í allt samfélagið af því að maður hittir kannski foreldra í ungarnaefstirliti og þeir eiga börn í skólanum og fara að tala við mann um barnið, þannig að þó ég reyni að halda mér inni í einhverjum línulegum kössum þá skarast þeir alltaf. Og þannig skarast önnur viðfangsefni við tímann hjá mér sem tengjast öðru hlutverki. Það má segja að maður sé með marga hatta sem gera starfið afskaplega fjölbreytt og gefandi. Og ég er með fólki bæði í gleði og sorg, eins og svo oft í hjúkrunarstarfinu.“

Samfélagið alltaf í kringum mig

Ég segi við Steinunni að mér virðist að hún sem hjúkrunarfræðingur heilsugæslustöðvarinnar sé hjartað í samfélaginu því flestir sem þar búa þurfi einhvern tímann á þjónustu hennar að halda. „Já, það má kannski segja það. Ég held að allir viti hver ég er. Og auðvitað er ég stundum stoppuð úti í búð, ég held að það lendi allir í því sem eru í þessari stöðu á litlum stöðum. Þess vegna er kannski mesta vandamálið við starfið að aftengja sig. Að fara úr vinnunni þegar ég kem heim. Ég stend mig oft að því að vera að hugsa um vinnuna þegar ég er komin heim, eiginlega meira heldur en þegar ég var í deildarvinnu. Alveg merkilegt.“ Ég spyr hvort ástæðan fyrir því geti verið bæði sú að starfið er umfangsmikið og að hún búi á staðnum?

„Já, samfélagið sem ég annast er einhvern veginn alltaf í kringum mig, ég held að það sé að hluta til þess vegna. Ég er líka alltaf í þessu hlutverki sem hjúkrunarfræðingur, í vinnunni og utan hennar.“ En gerir hún eitthvað til að greina á milli þessara tveggja hlutverka, hjúkrunarfræðingsins Steinunnar og einstaklingsins Steinunnar, og gæta þess að takmarka aðgengi skjólstæðinga að henni þegar hún er ekki í vinnunni? „Ja, aðgengi að fólki er orðið svo gott í dag. Facebook, Messenger, símar og allt þetta. Ég hugsa að það sé betra að hafa aðgengi að einhverjum þó svo að maður nýti það aldrei. Það kemur alltaf til góða. Og ég held að þessi tækni og krafan um að skilgreina vinnutíma sinn, við lærum þetta bara öll smám saman af reynslunni.“

Í ljósi þessa spyr ég hvort hún geri eitthvað til að sporna við ofþreypu og kulnun í starfi sínu? „Góð spurning. Ég fékk handleiðslu þar sem mér var bent á að skilja við vinnuna þegar ég keyrði heim úr vinnunni og byrja vinnuna þegar ég keyrði í vinnuna. Mér hefur nú ekki lánast þetta enn þá, en mér tekst yfirleitt þegar ég fer í frí að kúpla mig alveg út. En ég held að þetta með að brenna út sé eitthvað sem við þurfum alltaf að vera að hugsa um. Við þurfum alltaf að velta því fyrir okkur hvernig við getum haldið okkur sjálfum gangandi í þeim verkefnum sem við erum í. Ég er dugleg að minna mig á að ég reyni að gera mitt besta, maður þarf að gefa sér „kredit“ fyrir það;

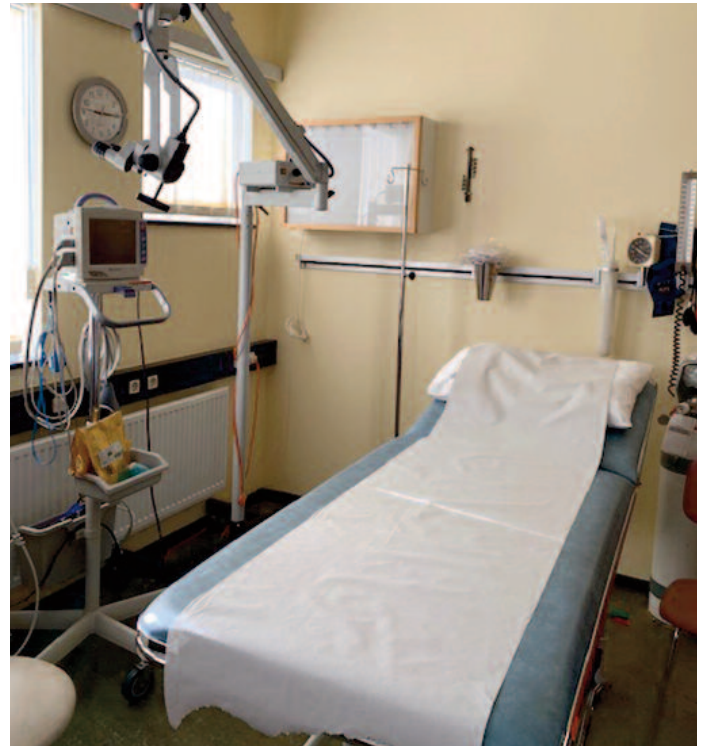

Hjúkrunarlagarinn er sneisafullur af vörum og skipulega raðað í hillur.

maður gerir ekki meira en maður getur. Þannig að ég forðast sjálfsgagnrýni, en það er mikilvægt að skoða af hverju ég fer í hana og brjóta til mergjar.“ Steinunn segir einnig styrk að því að vera hluti af stærri stofnun, það geri henni kleift að fá faglegan stuðning og leita ráða kollega sinna á öðrum starfsstöðvum HSA. Yfirleitt gerist það í tölvupóstssamskiptum eða símtölum, einnig hafi verið haldnir fræðsludagar þar sem allir hjúkrunarfræðingar heilsugæslu HSA hittast og fræðast um ákveðið efni, til dæmis ungbarnavernd. Jafnframt hefur hún sótt Ískrárdaga skólaheilsugæslunnar. Hún segir það vera „ofsalega gott af því að þá fæ ég fagleg viðbrögð við því sem ég er að gera og heyri af einhverju nýju og hvernig aðrir gera hlutina.“ Þar sem Steinunn er deildarstjóri heilsugæslunnar á Vopnafirði situr hún líka deildarstjórafundum starfsstöðvanna og þar hittir hún aðra hjúkrunardeildarstjóra á einmenningisstarfsstöðvum eins og hennar. „Það er ákveðið álag að vera í svona einmenningi. Ábyrgðin er umfangsmikil og ég er alltaf að reyna að forgangsraða verkefnum svo að ég geti sinnt öllu og öllum eins vel og ég get. En það er staðreynd að starfið er mjög fjölbreytt og ég viðurkenni að maður verður oft tættur.“ Hún segir starfið hafa verið yfirþyrmandi í byrjun en hún sé alltaf að læra í starfinu, líka af álaginu.

Hjúkrunarstarfið fjölbreytt, krefjandi og gefandi

En af hverju skyldi Steinunn Birna hafa ákveðið að þiggja starfið? „Já, það var nú eiginlega bara þannig að hjúkrunarfræðingurinn sem var hér á undan lætur mig vita að hún sé

Heilsugæslustöð Vopnafjarðar er vel búin tækjum til hjúkrunar, lækninga og rannsókna.

að hætta og býður mér starfið. Og ég ákvað að stökkva á það til að fá fast starf sem einnig hentar vel með ferðaþjónustunni þar sem ég er með aðeins sveigjanlegan vinnutíma. En ég átti ekkert endilega von á því að verða hjúkrunarfræðingur á heilsugæslu,” segir hún og hlær. En þó hún hafi ákveðið að slá til segir hún að launalega séð hefði það borgað sig frekar fyrir hana að vera í umönnunarstarfi í vaktavinnu, jafnvel án þess að vera með sértæka menntun innan hjúkrunar: „Já, ég get ekki neitað því að launin eru léleg þar sem ég er aðeins í dagvinnu. Það í rauninni skilar sér ekki að hafa farið í fjögurra ára háskólanám og ég hefði haft það í raun mun betra að fara ekki í nám, því það skilar sér ekki í launaumslagið.“ Það er þó engin eftirsjá í huga hennar, þetta sé dýrmæt reynsla sem geri henni kleift að kynnast samfélaginu og gegna mikilvægu hlutverki innan þess, auk þess sem starfið sé einstaklega fjölbreytt, skemmtilegt og gefandi. Einnig telji hún það til ákveðinna forréttinda að geta skipt um starfssvið innan hjúkrunar.

Steinunn átti lengi vel erfitt með að samsama sig hjúkrunarstéttinni. „Fyrst eftir útskrift fannst mér ég ekki alveg tilheyrja þessari starfsstétt. Ég heyrði það líka frá fleirum sem útskrifuðust með mér. Okkur fannst starfið ótrúlega fjölbreytt, krefjandi og mikilvægt, og við fundum það strax þegar við byrjuðum í náminu. En framvarðasveitin virtist alltaf leggja áherslu á hina mjúku hlið hjúkrunar í stað þess að sýna hvað þetta starf er tæknilega krefjandi, fjölbreytt og erfitt. Margir í samfélaginu vita í raun ekkert hvað það er sem við hjúkrunarfræðingar gerum fyrir en fólk lendir í því að þurfa á þjónustu okkar að halda.“

Framtíðarsýn hjúkrunar er betra aðgengi

Það er farið að líða að lokum heimsóknar minnar til Steinunnar Birnu og eftir að hafa kynnst umfangsmiklu starfi hennar, sem hún sinnir að mestu leyti ein í síbreytilegu umhverfi heilbrigðisþjónustunnar, liggur beinast við að spyrja hana hver framtíðarsýn hennar sé varðandi hjúkrunar- og heilbrigðisþjónustu á Vopnafirði? „Eins og þetta er í dag þá er heilsugæslan úti á landi undirfjármögnuð. Ég myndi vilja sjá lengri þjónustutíma. Mitt litla starfshlutfall er liður í sparnaðaraðgerðum þar sem ekki er horft til þeirrar stefnu að við eigum að vera fyrsti viðkomustaður skjólstaðinga. Ég hef velt fyrir mér fjarlækningunum þó ég sé ekki alveg búin að sjá það fyrir mér í framkvæmd. Nema að hér fá skjólstaðingar þjónustu sálfræðinga í gegnum Skype og það er mikilvægt skref. Ég tel að það væri mjög gott að færa sérfræðiþjónustu nær fólkinu, þá er ég líka að tala um að hér býr fólk sem á mjög erfitt með að fara af staðnum, til dæmis aldraðir sem dvelja hér í Sundabúð og hafa ekki aðgang að augnlækni af því að hingað kemur enginn augnlæknir. Ungu fólknið okkar hefur tækifæri til að fara í burtu og sækja þessa þjónustu en ég myndi vilja sjá betra aðgengi fyrir hópinn sem kemst ekki í burtu og það myndi nýtast öðrum íbúum líka. Ég held að ein af ástæðum þess hvernig staðan er í sérfræðiþjónustu úti á landi sé að það er ekki skilgreint nákvæmlega hvaða þjónusta eigi að vera til staðar á ákveðnum stað eða innan ákveðins svæðis. Og ef þetta er ekki skilgreint þá fara heldur ekki fjárveitingar í

þennan þjónustubátt. En eins og þetta er núna þá greiða heilbrigðisstofnanirnar sjálfar fyrir þjónustu á ólíkum stöðum og líka eftir því hver hefðin hefur verið. En við hér á Vopnafirði erum út úr, staðsetning þorpsins er þannig að það þarf að hafa fyrir því að koma hingað. Fallegi fjallgarðurinn hérna hinum megin við fjörðinn er hindrun!“

Reynsla Steinunnar undangengin ár hefur leitt í ljós að það eru ekki einungis sérfræðilæknar sem þarf að auka aðgengi að: „Ég myndi vilja hafa meira aðgengi að sálfræðiþjónustu. Það er biðlisti til að komast að hjá sálfræðingunum á Egilsstöðum og þeir forgangsraða sínum verkefnum og beiðnum en aðgengið er ekki gott þó að málin séu sett í forgang. Þá þurfa skjólstaðingar að keyra til Egilsstaða til sálfræðings og fá svo Skype-viðtölin hér á stofunni hjá mér. Ég hefði viljað hafa betra aðgengi hér á staðnum, það hefði verið hægt að nýta það viðtækar í skólaheilsugæslunni líka, það er oft mikið álag hjá mér í viðtölum þar.“

Nú er litil stúlka komin í ungbarnaeftirlit ásamt móður sinni. Það er því tími til kominn fyrir mig að kveðja þennan skipulagða, fjölhæfa og lausnamiðaða hjúkrunarfræðing og deildarstjóra á Vopnafirði. Mávarnir kveðja mig sömuleiðis þegar ég stíg inn í bílinn. Enn virðist allt vera með kyrrum kjörum á heilsugæslustöðinni, en eftir að hafa kynnst starfseminni hjá Steinunni Birnu og Baldri lækni veit ég að það er ekki allt sem sýnist.

Viðtal: Aðalbjörg Stefánía Helgadóttir

Framboð í stjórn og ritnefnd

Kjörnefnd Félags íslenskra hjúkrunarfræðinga auglýsir eftir framboðum

Kjörnefnd auglýsir eftir framboðum í stjórn félagsins og ritnefnd Tímarits hjúkrunarfræðinga. Einnig er auglýst eftir skoðunarmönnum fyrir kjörtímabilið 2020-2021.

Stjórn félagsins: 3 stjórnarmenn og 1 varamaður.
Ritnefnd Tímarits hjúkrunarfræðinga: 3 aðalmenn.

Samkvæmt lögum félagsins er kosið til tveggja ára í senn nema í tilfalli skoðunarmanna, þar er kosið til eins árs í senn. Hámarksseta í nefndum og stjórn er fjögur tímabil samfellt.

Kosning fer fram á aðalfundi félagsins 7. maí 2020.

Framboð tilkynnist til kjörnefndar á netfangið kjornefnd@hjukrun.is

Framboðsfrestur er til 1. apríl 2020

